

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀKTRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventpils ielā 19
Tālrunis 26 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 115 (2004)

Svētdien, 1957. g. 29. septembrī

13. gads

Partijas kandidāti

Komunistiskās partijas biedru skaits rajonā aizvien nepārtraukti pieaug. Bet ne jau biedru skaits noteic tās spēku un lielo ietekmi darba laudīs. Mūsu partijas spēku noteic tās sastāva kvalitāte, jo partija prasa, lai viņas rindas papildinātos ar cilvēkiem, kam rūpes par darba laudīm ir pirmā vietā, kas paši ir godīgi, priekšzīmīgi darbā, sadzīvē, kas aktīvi cīnās par partijas politikas realizēšanu dzīvē. Lai pasargātu partijas tīrību, lai partijā neiekļūtu cilvēki karjeristi un citi nevēlami elementi, partijas pirmorganizācijām, pieņemot jaunus biedru kandidātus, jāievēro visstingrākais individuālās izlases princips.

Kandidata stažs ir viengadīgs. Šis laiks pirmorganizācijām jāizmanto, lai kandidātu pārbaudītu praksē, vai viņš atbilst partijas Statutu prasībām.

Ne slikti partijas rindas aug un jaunus biedrus sagatavo partijas organizācijā pie Kuldīgas MTS (sekretārs b. Megnis). Šajā organizācijā ir 26 komunisti. Šogad vien uzņemti partijas rindās 5 jauni partijas biedri—mehanizatori. Šīs pirmorganizācijas sekretārs daudz dara, lai jaunie komunisti izaugt par īstu padomju pilsonu avangardu. Jau paša izvēle ir pareiza. Uzņem biedru kandidātus tos, kas darbā un ģimenes dzīvē, kā arī sabiedriskajā dzīvē ir priekšzīmīgi. Kādus uzdevumus veic jaunie komunisti? Kuri ir spējīgāki sagatavo politinformācijas par atsevišķiem jautājumiem, ko pastāsta pārējiem MTS kolektīva locekļiem, otri palīdz sagatavot partijas sapulcē apspriežamo jautājumu. Nav neviena jaunais komunisti, kurš neveiktu kādu partijas uzdevumu.

Bet ne visas pirmorganizācijas tā rūpējas par jauniem partijas biedriem un kandidātiem. Piemēram, padomju saimniecībā „Vārme” partijas pirmorganizācijas sekretāre b. Blumberga formāli pildīja savu pienākumu. Neskatoties, vai jaunuzņemtais kandidāts Vilniņš atbilst partijas Statutu prasībām vai nē. Centās tikai pēc tā, lai organizācija būtu vairāk biedru. Vilniņam pagarināja noteikto kandidata stažu, bet izrādījās, ka pagarinājums nav devis rezultātus.

Lai iestātos partijā, jaunam biedram jāsaģādā divas rekomendācijas no partijas biedriem, kuri pazīst un zina jaunpieņemamo biedru no kopējās darba vietas. Dodot ieteikumu komunistam jāzina, kā strādā uzņemtais biedrs, kāds viņš ir savā ģimenes dzīvē, bet tas vēl par maz: ir jāzina arī uzņemamā pagātnē. Bet vēl aizvien gadās, ka daži komunisti nevēlīgi dod ieteikumus par iestāšanos partijā. Tā Kuldīgas MRS partijas pirmorganizācija uzņēma partijas kandidātu pilsoni Lanemani, kurš mēģināja partijai noslēpt savu pagātni. Abi ieteikuma devēji komunisti bb. Kapenieks un Kuzņecovs nebija paaugstinājušies, kas par cilvēku ir pilsonis Lanemāns. Abi komunisti vēlāk savus ieteikumus atsauca un arī pārējie pirmorganizācijas biedri izteicās pret Lanemaņa pieņemšanu partijā. Notikums rāda, ka komunisti šajā pirmorganizācijā nebija ievērojuši partijas Statutu prasību par jaunu biedru uzņemšanu.

Daļa partijas pirmorganizāciju nepietiekami audzinā jaunus kandidātus. Nedod nekādus partijas uzdevumus jauniem biedriem un tāpēc tie neklūst par avangardu pārējo darba laudžu vidū. Tā kolchozā „Leņina ceļš” ir 5 jauni komunisti, bet līdz pat pēdējam laikam, izņemot ražas novākšanas laikā, tiem nebija partijas uzdevumu.

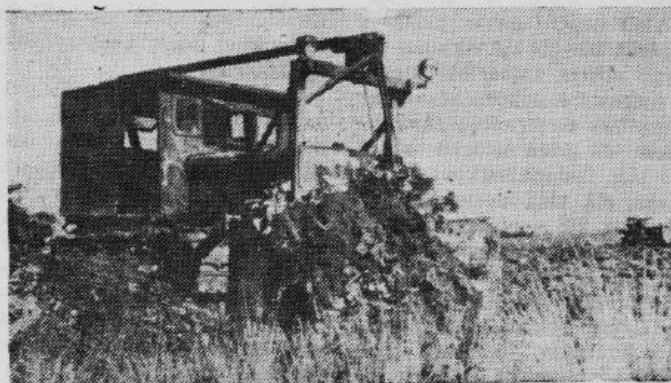
Partijas pirmorganizāciju sekretāru pienākums ir rūpēties par ikvienu savas organizācijas biedru, dot tiem partijas uzdevumus un prasīt to stingru izpildi, palīdzēt kļūt ikvienam jaunam komunistam par avangardu darba laudžu vidū.

Ventpils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

Līdz šā gada 25. septembrim Ventpils un Kuldīgas rajonu kolchozi ražas novākšanā, ziemāju sējā guvuši šādus rezultātus:

	Ventpils rajons	Kuldīgas rajons
Izkulti graudaugi (proc.)	31	29
Sagatavota skābarība (proc.)	34	23
Apsēti ziemāji (proc.)	51	29
Novākti kartupeļi (proc.)	8,3	9,4

Meliorācija atsedz bagātību

Attēlā: novadgrāvja zemju nolīdzināšana.

Kolchoza „Socialisma ceļš” laukkopjiem gadu no gada lielas grūtības saģādā mitrie lauki. Piemēram, nātālu no kantora Kuldīgas virzienā līdzēni lauki stiepjas vairāku desmitu hektaru platībā. Pavasaros tur gan iesēja graudaugus, bet parasti rudenos novāca tikai nelielu daļu. Uz laukiem vienkārši nevarēja uzbraukt. Tā tas atkārtotās gadu no gada. Šovasar lauki šeit manāmi izmainījās: spēcīgie traktori S-80 ar grāvju arkliem krustām šķērsām izara jaunus grāvjus, bet ekskavators izraka novadgrāvi. Vasaras otrajā pusē ieradās arī Alsungas MMS melioratori, lai grāvjos saliktu drenas. Slapjā laika dēļ melioratoriem jāpārvar dažādas grūtības: grāvjos sakrājas ūdens, dubļi. Melioratori vienkārši

grāvjus aizsprosto, lai ūdens nepieplūst, pagaida, kamēr tie nosusē un liek drenas. Tādā veidā drenas ieliktas grāvjos 3 km kopgarumā.

Par drenu piegādi rūpējas kolchoznieki Jānis Krūziņš un Leons Leitāns. Pašreiz drenas liek ap 10 cilvēku brigādiera b. Brauna vadībā.

Nesen Saldus MMS mehanizatori Imants Turks, Jānis Grundmanis, Matiss Būls un Edgars Grablovskis ar buldozeriem nolīdzināja novadgrāvju malas sešu kilometru garumā.

Nākamajā vasarā pilnīgi pabeigs drenāžu visā 53 ha platībā, bet rudenī tur iesēs ziemājus. Ja meliorētājā platībā iegūs tikai 10 cent ziemāju nehektara, arī tad kolchozniekiem būs vairāk nekā 50 t graudu.

R. Rītums

Uzarts vairāk nekā puse rugaines

Kuldīgas MTS 13. traktoru brigade (brigadieris b. Bulavs) kolchozā „Brīvais ceļš” rugaines aršanu uzsāka drīz pēc ražas novākšanas. Kad sāka sēt ziemājus, dienā ar traktoriem sēja, bet naktīs visi trīs brigades traktori ara rugaini. Pašreiz traktoristi bb. Dobelis un Brenčs ar traktoru DT-54 un bb. Tkačenko un

Reits ar KD-35 ar rugaini divās maiņās. Ar otru DT-54 (traktoristi bb. Žagata un Bērics) dienā pieved būvmateriālus jauncelījamajai lopu kūtij, bet naktīs ar. Mechanizatori kolchozā uzaruši 190 hektarus, kas ir vairāk nekā puse no visas rudenī uzaramās platības.

J. Celms

Trešā daļa kartupeļu novākta

Kolchoza „Uzvara” laudīm šoruden jānovāc 120 ha kartupeļu. Tā nav mazā platība un tāpēc kolchoznieki jau ar pirmajām dienām darbu uzsākuši masveidīgi.

Kartupeļu racēji—kolchoznieki un talcinieki no Rīgas—sadalīti vairākās grupās. Daļa apkalpo kartupeļu rokāmās mašīnas, citi novāc kar-

tupeļus ar zirga vilkmes arkliem, bet trešajā brigādē, kur laukos ūdens, grupa kolchoznieku tos izceļ ar dakšām. Tādējādi jau novākts ap 40 ha kartupeļu. Šajās dienās kolchozs iegādājās traktoru DT-14, kuru nodarbinās kartupeļu novākšanā.

A. Liepa

PIRMIE 1000 CNT CUKURBIEŠU VALSTIJ

Žīpo cukurbiešu
novācēji no...

...kolchoza
„Padomju
Latvija”

Šeit cukurbietes pavasarī iesēja 22 ha platībā. Audzētājas savus laucīkus kopa ļoti rūpīgi, un šogad kolchozā pirmo gadu paredz izpildīt ar valsti noslēgtu kontraktācijas līgumu.

Sevišķi labi bietes augušas I un II brigādē. Šeit arī uzsākta to novākšana. Katra audzētāja nokopi savu lauciņu. Pavisam kolchozā novāktas cukurbietes 3 ha platībā. Šoferi bb. Vējkājs un Kaltnieks nodarinātas bietes tūlīt pieved pieņemšanas punktā. Valstij nodots ap 6 t cukurbiešu.

Cukurbiešu novākšanu bez zudumiem sekmē materiālā ieinteresētība. Katrai biešu audzētājai norādīts konkrēts ražības plāns. Ja to izpilda—par katru cent biešu saņem 12 rubļus, bet par katru virs plāna iegūto cent—15 rubļus papildmaksā. Tāpēc arī darbs sokas.

...Mičurina vārdā nosauktā kolchoza

No 45 ha sējumplatības šeit novāktas bietes 9 ha platībā. Labi darbs sokas II kompleksajā brigādē. Cukurbiešu audzētājas Anna Valciņa, Emīlija Sīle, Jūlija Zīle, Alvine Lūciņa un citas jau nokopušas savus laucīkus. Viņas izaudzējušas tiešām bagātu ražu. Tā Emīlija Sīle novāca 300 cnt biešu no ha. Ap 250 cnt no ha ieguvušas arī pārējās kopējas.

Annas Valciņas, Emīlijas Sīles bietes jau nodarinātas un nodotas valstij.

* * *

Katru dienu Kuldīgas un Alsungas cukurbiešu pieņemšanas punktā nepārtraukti ierodas automašīnas ar biešu kravām. Cukurbiešu piegādi valstij uzsākusī lielākā daļa rajona kolchozu. Līdz 29. septembrim kolchozi valstij bija nodevuši pirmos 1000 centnerus cukurbiešu.

V. Kļava

550 kg piena NO GOVS

IZSLAUKTS VAIRĀK NEKĀ PĒRN

Panākumu atslēga

Pagājušajā gadā Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā vidēji no katras govys izslauca tikai 1482 kg piena. Patlabākās slaucējas kā Olga Klestrova, Anna Adamsons un citas izslauca 2000 kg piena no govys.

Ilgāk tā saimniekot nevarēja, un kolchoznieki ar priekšsēdētāju Garokalni priekšgalā nolēma piensaimniecības atpazīcībai darīt galu. Jau ziemā lielāku vērtību veltīja govju kopšanai. Ja agrāk govys tikpat kā nesapēma spēkbarību, tad pagājušajā ziemā katrai govij diemž izbaroja jau 0,5 kg miltu. Spirta rūpniecības šķiedrē varēja izbarot 20 un pat vairāk litrus, un ganībās govys izgāja

Attēls: Olga Kalna.

labā miesas stāvoklī. Jau iepriekšējā gadā bija pamats likts kultivētām ganībām 50 ha platībā. Lai būtu labāks zēlmenis pavasarī minēto platību mēsloja ar viru un kūtsmēsliem. Aptuveni reķinot katrs ganību hektars sapēma ap 11 t mēslojuma. Kā šīs ganības izmantoja? Visu platību sadalīja 8 aplokos. Lai zāli nenobradātu un tā spētu ataugt, katrā aplokā ganāmpulku, kurā ir vairāk nekā 100 govys, ganīja 4–5 dienas. Ganībām pēc noganīšanas atkal deva mēslojumu un zāle ātri atauga. Un ja vēl piezīmējam, ka pavasarī bija ap 10 hektaru rudzu zēlmenis papildus barībai, tad arī saprotams, ka izslaukumi neizpalika. Līdz 1. jūnijam kolchozā vidēji no govys jau bija izslaukts 717 kg piena vai par 285 kg vairāk nekā tānīpat laika periodā iepriekšējā gadā. Tā kā ganību periodā liela loma piena izslaukuma celšanā ir ganiem, tad tos izraudzīja no apzinīgāko kolchoznieku vidus. Viena no labākām ganiem ir Olga Kalna, kura kolchozā brūnājas gana jau 7. gadu.

Visu vasaru govys papildus sapēma 20–30 kg vīkazu un zirņu mistra zaļbarību dienā.

Augustā kolchoza slaucējas atskatījās uz pirmiem panākumiem—šā gada astoņos mēnešos bija izslaukts tikpat daudz piena, cik visā iepriekšējā gadā. Līdz 20. septembrim kolchozā vidēji no govys izslaukts par 550 kg piena vairāk nekā tānīpat laikā iepriekšējā gadā, bet kolchoza piena bruto produkcija—pieauga par 102,3 tonnām. Tā ir droša ķīla, ka plānu—izslaukt no govys 2000 kg piena slaucējas izpildīs ar uzviņu. Liels stimuls šo panākumu kardināšanā ir progresīvā papildus apmaksas sistēma visiem lopkopībā nodarbinātiem kolchozniekiem. Tā lopkopēm—slaucējām ir noteikta šāda papildus apmaksas sistēma. Ja no govys izslauc no 1200–1500 l piena, tad slaucēja saņem 8 procentus no tā piena daudzuma, kas izslaukts virs 1200 litriem. No tā piena daudzuma, kas no govys iegūts virs 1500–2000 litriem slaucēja jau saņem 12 procentus, bet no daudzuma, kas izslaukts virs 2000 litriem no govys slaucēja saņem 20 procentus.

Ganiem ir noteikta šāda papildus apmaksas: ja no ganāmpulkā esošām govīm vidēji gadā izslauc 1200–1500 litru piena, tad no bruto produkcijas, kas iegūta virs 1200 litriem, gans saņem 2 procentus, bet ja no govys izslaukts no 1500–2000 l, tad no virsplāna produkcijas gans saņem 3 procentus.

Tāda pat papildus apmaksas ir lopbarības ražošanas brigādei, piena vedējiem un citiem fermā nodarbinātiem kolchozniekiem.

Viņas ir labākās

Runājot par kolchoza slaucēju panākumiem, vispirms jāmin Olgas Klestrovas vārds. Viņa gadā plānoto 2000

litru piena vietā no govys ir izslaukusi līdz 25. septembrim ap 2600 litru.

Neskatoties uz to, ka visas viņas grupas govys ir atslaukušas pagājušā ziemā, vēl tagad dienā vidēji no katras viņas izslauc pa 12 un pat vairāk litru piena. Rekorda izslaukumu—4300 litru piena b. Klestrova ir ieguvusi no govys Trestes. Vairāk nekā 3000 litru piena ir ieguvusi čaklā slaucēja no govīm Avene, Svece, Dzelme, un arī pašreiz viņas vēl dod pa 12–13 litru piena dienā.

Līdz gada beigām b. Klestrova apņēmies no katras govys izslaukt vismaz virs plāna 1000 litru piena. Krietni savu piena izslaukumu plānu pārsniegs Emīlija Gaule, Lina Kalniņa, Anna Adamsons un daudzas citas. Slaucējas ne tikai rūpīgi slauc savas brūnājas, bet arī kopj piefermas laucīkus 0,5 ha platībā. Pašlaik tur izaugusi bagātīga kartupeļu un lopbarības kāju raža.

Rezerves ir

Lai arī šogad kolchoza piensaimniecībā ir gūti labi panākumi, ar sasniegto neviens nesamierinās. Vasaras periodā ir sagādāts krietni vairāk rupjās lopbarības. Vairāk būs arī skābarība. Ja iepriekšējā gadā kūti trūka pakaišu, tad šogad ir sagatavots 3000 kbm pakaišu kūdras, no kuras 1200 kbm ir pievesti pie novietnēm. Ar kūdras pakaišiem ir panākts ne tikai, ka kūti ir daudz sausākas, bet tīrāks kļuvis arī gaiss. Pirmo gadu kolchoza pastāvīgas vesturē lopbarības ražošanas brigāde b. Klestrovas vadībā ir izaudzējusi bagātīgu lopbarības sakņu ražu ap 20 ha platībā.

Visi šie bagātīgie lopbarības krājumi ir ķīla, ka nākamajā gadā kolchoza slaucējas iegūs vēl vairāk piena.

A. Krastiņš

Lūk, kolchoza labākās slaucējas.

Trūkst preču

Grāveru ciemā Bērzkalnē ir Alsungas patērētāju biedrības veikals. Apkārtējiem iedzīvotājiem lielas neērtības rada tas, ka veikālā ir ļoti trūcīgs preču sortiments. Visparastākā veikalvedes b. Kulbergas atbilde uz pircēju jautājumiem pēc vienas vai otras preces ir:

— Nav. Gaidiet sūtījumu.

Veikalā trūkst ne tikai limonādes, bet bieži arī papirosi, konfektes un citas preces.

Kad trūkstošās preces būs, to pārdevēja nekad nevar pateikt, jo patērētāju biedrības sadales noliktavas darbinieks b. Petrevics parasti mēdz paskaidrot:

— Kad būs brīva automašīna, tad preces aizvedīs.

Taču, kad nesen pieveikala piebrauca gaidītā automašīna, izrādījās, ka tajā preču gaužām maz—papirosi, zivju konservi un pāris kastītes alus.

Veikalvedei b. Kulbergai grūtības sagādā tas, ka Alsungas patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs b. Rogis vēl vienmēr nav izpildījis savu solījumu parūpēties par dzīvokļa ierādīšanu tuvāk darba vietai.

Visu šo nekārtību novēršanai nekavējoties soli jāspēra rajona patērētāju biedrības vienības vadībai.

M. Asaļs

Nekārtības lopu novietnē

Lauksaimniecības arteli „Lepina ceļš” „Basu” novietnē jau ilgāku laiku sabojāties ūdens sūkņi. Tam nepieciešams neliels remonts. Priekšsēdētājs b. Bechmanis aizbildinās, ka neesot vērts veco remontēt un lietderīgāk nopirkt jaunu. Taču laiks iet, bet netiek darīts ne viens, ne otrs un slaucējām ūdens jānes no avota, veltīgi tērējot izstrādes dienas.

Novietnē nav kārtībā ugunsdzēsības inventārs. Kūti gan atrodas ķīmiskais dzēsšanas aparāts „Bogati”, taču tas pats ir tukšs. Nedrošas ir arī trepes. Nav ne spaipu, ne ķirkas.

Kolchoza valdei un zootehnikai b. Cērmanei nekavējoties jāparūpējas par kārtību novietnē.

B. Boreļko

PA MŪSU LAIKRAKSTA MATERIALU PĒDĀM

„Kurš būtu norakstāms”

Ar tādu virsrakstu laikraksta šā gada 81. numurā bija ievietots kritisks materials par to, ka kolchoza „Sarkanā zvaigzne” valde nepareizas barošanas dēļ kritušos zoslēnus nolēmusi norakstīt.

Redakcija saņemusi atbildi no kolchoza priekšsēdētāja b. Liekņa. Viņš ziņo, ka jautājums par zoslēnu krišanu valdes sēdē izskatīts otrā reizi. Sīkāk iepazīstoties ar lietās

apstākļiem, noskaidrojies, ka zoslēnu krišanas cēlonis bijis nepareiza barība—rupjās kviešu klijas. Šeit lopbarību izrakstot kļūdu pielaidusi kolchoza zootehniks b. Valaine. Viņai pieprasīts samaksāt zoslēnu vērtību. Putnkopei Matildei Lapsai, sanitāram Jāzepam Katkovskim un kompleksās brigādes brigadierim Bronislavam Jonikam izteikts rājiens.

Brālīgajās republikās

Pēc Bulgārijas ķieģeļu ražotāju metodes

Moldāvijas kolchozos būvē tūkstotiem dzīvojamu un sabiedrisko ēku. Ar katru dienu pieaug vajadzība pēc ķieģeļiem, īpaši tajos rajonos, kur uz vietas nav atrodami būvākmēļi. Vietējās rūpniecības ķieģeļnīcas nespēj apmierināt jaunceltņu vajadzības, turklāt jaunu apdedzināšanas krāšņu būve prasa daudz laika un līdzekļu. Jautājumu, kā bez kapitālizdevumiem palielināt ķieģeļu ražošanu, palīdzēja atrisināt Bulgārijas Tautas Republikā aizgūtā ķieģeļu ražošanas pieredze.

Nesen Strašenu rajona rūpniecības kombinātā sāka izmantot Bulgārijā plaši pazī-

tamo metodi—ķieģeļu apdedzināšanu laukā. Izžāvētos ķieģeļus sakrauj piramīdveida grēdās. Spraugas starp ķieģeļiem piepilda ar sīkām ogļēm. Pēc tam piramīdu pārklāj ar plānu māla kārtu. Apdedzināšana ilgst 48 stundas. Ogļu vietā var lietot salmus, sasmalcinātas niedras vai ža-garus.

Ķieģeļu apdedzināšanu laukā tagad praktizē jau 26 rūpniecības kombināti. Pēc šīs metodes izgatavoti pirmie 5 miljoni ķieģeļu. Arī daudzi republikas kolchozi sākuši apdedzināt ķieģeļus pēc bulgāru metodes.

(ATEM-LTA)

LPSR Augstākās Padomes deputāts b. Bērziņš pieņēms vēlētajus šā gada 1. oktobrī Kuldīgas rajona izpildu komitejā.

Dzelzbetona konstrukciju ražotāju panākumi

Bieži vien kuldīdznieki no-
raugās pa pilsētas ielām trau-
cošajās automašīnās ar salie-
kamo dzelzsbetona tiltu siju,
pāļu vai caurteku posmu krā-
vu. Izbrīnu izsauc atsevišķo
konstrukciju izmēri: līdz 12 m
gari un 8 t smagi. Tie ir Ce-
ļu ekspluatācijas iecirkņa
№ 12 dzelzsbetona izstrādā-
jumu poligona ražojumi, ko
izmanto dažādās mūsu repub-
likas vietās.

Pulksten 8 no rīta poligo-
nā sākas sprāgs darbs. Ierū-
cas elektroģenerators dzinējs,
līdzīgi mākoņiem paceļas gai-
sā no produkcijas tvaicēša-
nas kamerām izlaistais tvaiks.
Betonētāju kompleksās briga-
des brigadieris A. Bērziņš
neatliek dot daudz norādīju-
mu brigades ļaudīm — darbs
ierasts un darba uzdevums
dots jau iepriekšējā vakarā.
Brigades dienas darbu ap-
joms ir liels: atveidot ie-
priekšējā dienā iebetonētos
dzelzsbetona elementus, sa-
likt komplicētos veidus no
jauna, nostiprinot un daļēji
sasienot armatūras karkasus
un iebetonēt 5 — 6 kbm be-
tona. Darbs ne tikai grūts, bet
arī atbildīgs. Lai to visu pa-
veiktu, brigades kolektīvam
jābūt labi saliedētam, darbam
saskaņotam.

Brigādē ir 13 cilvēki un
katram darbam ir savi spe-
cialisti. A. Bērziņš, V. Vizbu-
lis, J. Valnis, J. Lauss beto-
nēšanas darbos uzrāda tikai
labu kvalitāti. Teicami ie-
veidošanā un atveidošanā
strādā A. Erbs, Z. Leitants,
Kuncītis un citi. Rūpīgi un
precīzi betonmašīnāju apkal-
po J. Andersons, M. Vinbergs
un A. Segliņa.

Vēl pavisam nesen vienas
kompleksās brigades vietā
bija divas betonētāju briga-
des un atveidotāju grupa.
Apgūstot jauno produkcijas
ražošanu — dzelzsbetona „T”
veida tiltu sijas 8,7 m garu-

mā un pājus 12 m garumā,
strauji palielinājās darba ap-
joms.

Priekšlikums apvienot at-
sevišķas brigades vienā kom-
pleksā brigādē sākumā visi-
em izlikās šaubīgs. Šaubījās
arī pats nākamās brigades
brigadieris — kā būs, ja briga-
des ļaudis izklīdis pie at-
sevišķiem darbiem, vai varēs
tik labi darbam izsekot un
saskaņot tā, lai visa brigade
laikā izpildītu doto uzdevumu.
Taču bažas izrādījās veltīgas.
Pirmos šķēršļus ātri pārvarēja
un tagad nekādu traucē-
jumu nav.

Brigade meklē jaunus ce-
ļus, kā pacelt darba ražīgu-
mu, uzlabot darba organizā-
ciju un atvieglināt darba
procesus, izmantojot esošos
mechanismus. Materialu un ci-
tu kravu pārvietošana ar ro-
kā m samazināta līdz minimu-
mam. Tā vietā strādā vinča
un auto iekrāvējs. Attiecīgi
pārkrājot darba laiku, pēc
brigadiera A. Bērziņa priekš-
likuma, panākts, ka nedēļā
var papildus izlaist ap 4 kbm
dzelzsbetona produkcijas. Briga-
de savu mēneša darba uz-
devumu parasti izpilda par
136 procentiem. Šogad jau iz-
laista produkcija, salīdzinot
ar 1956. gadu, par 25 pro-
centiem vairāk. Sekmīgā uz-
devuma izpildē ne mazāki
nolien ir stiegotāju un me-
tinātāju brigāde, kura laikā
apgādā betonētājus ar arma-
tūras karkasiem.

Poligona kolektīvs šogad
ražojis dzelzsbetona izstrādā-
jumus, no kuriem vēl šogad
mūsu republikā uzceļ 6 jau-
nus tiltus no 25 līdz 45 m
garus un ap 90 ceļa caurte-
kas 12 — 14 m garumā un
no 0,75 līdz 1,5 m diametrā.
Lūk, darba rezultāti ar ku-
riem kolektīvs sagaida Lielā
Oktobra 40. gadadienu.

I. Matulis,
dzelzbetona poligona vadītājs

Jautājumu vakars Ivandē

Ivandes 7-gadīgās skolas
zālē to vakar pulcējās daudz
laužu no kolchoziem „Latvi-
jas strēlnieki” un „Cīņa”, sko-
lotāji un ciema kultūras dar-
binieki.

Visus šos apmeklētājus bi-
ja ieinteresējis Kursas ciema
tautas nama rīkotais „Jautā-
jumu un atbilžu vakars”.

Pavisam bija iesniegti ap
30 jautājumu. Atbildes uz tiem
deva 4 lektori.

LPSR Politisko zināšanu un
zinātņu popularizēšanas bied-
rības Kuldīgas nodaļas sekre-
tars b. Vadzis atbildēja galve-
nokārt uz jautājumiem par
starptautisko stāvokli.

Biedrības lektors — Kuldīgas
vidusskolas direktors b. Jost-
sons deva atbildes uz jautā-
jumiem par atomenerģiju, par
to kādu postu atombumbas no-
darījušas Japānas pilsētām
Hirosimo un Nagasaki.

Lektors b. Kārklis atbildēja
uz jautājumiem, kas skar
iedzīvotāju apgādi, darbu kol-
chozos un arteļu apgādi ar
tehniku.

Uz jautājumiem, kas skar
sadzīvi un ģimenes dzīvi at-
bildēja lektore b. Vīngolde.

Klausītāji uzstādīja arī pa-
pildus jautājumus. Par dažiem
jautājumiem izraisījās disku-
sijas. Visi klātesošie ar jautā-
jumu un atbilžu vakaru bija
ļoti apmierināti.

Sarīkojumu noslēdza māks-
linieciskās pašdarbības kolek-
tīvu priekšnesumi: Baltzosa
viencēliens „Priekšniecību gai-
dot” un sieviešu dubultkvar-
teta dziesmas.

A. Lejnicks

Lai būtu laba sēkla, par to jārūpējas jau šodien

Ne velti sakamvārds saka:
— Ko sēsi, to plausi. Tādēļ lai-
kus jāizkuļ un jāsaģatavo nā-
kamajam pavasarim nepiecie-
šamā sēkla. Līdz 20. septem-
brim Kuldīgas MTS zonā bi-
ja nokulti graudaugi par 27
procentiem, Kabiles MTS zo-
nā — par 25 procentiem, bet
ilggadīgie zālāji vēl mazāk.

Vasarāju graudaugu sēklas
atbēršana Kuldīgas MTS zo-
nā uzsākta tikai dažos kol-
chozos — „Spars”, „Komunis-
ma ceļš”, Mīturina vārdā no-
sauktajā. Pavisam zonas kol-
chozi līdz 20. septembrim bija
atbēruši tikai 165 cnt, bet Ka-
biles zonā — 420 cnt sēklas.

Rajonā ir vesela rinda kol-
chozu, kur kuļ ar pārtrauku-
miem un sēklas atbēršana ne-
maz nav uzsākta. Tas sakāms
par kolchoziem „Padomju Lat-
vija”, „Aktivists”, „Imanta”,
„Kopdarbība” un citiem. Va-
jadzīgo uzmanību neveltā arī
kartupeļu sēklas atbēršanai,
lai gan abās MTS zonās no-
vākti jau tuvu pie 10 proc.
kartupeļu.

Daudzi kolchozu priekšsē-
dētāji un lauksaimniecības
specialisti nerūpējas par to,
lai sēklai atbērtu labības sa-
tavotu līdz izsējas kondīcijai
un pārbaudītu. Tas sakāms
par kolchoziem „Komunisma
ceļš” (priekšsēdētājs b. Štūls,
agronoms b. Magonis), „Spars”
(priekšsēdētājs b. Dundurs, ag-
ronome b. Biķe) un citiem.

Kolchoziem jābūt rūpējas arī
par šķirnes sēklu iegūšanu.
Mūsu rajonā kartupeļu šķir-
nes sēklas audzēšanas kol-
chozi ir „Cīņa”. Pagājušā ga-
dā daudzi kolchozi neapmai-
nīja plānā paredzētos kartu-
peļu daudzumus pret šķirnes
sēklu, kas šogad noteikti jā-
dara un par to jādomā jau
šodien.

Kas būtu darāms, lai šos
trūkumus novērstu? Vispirms
nekavējoties jāatjauno kulša-

nas darbi, kur tie pārtraukti,
nodarbinot vismaz vienu kul-
šaīnu un kuļot pirmām kār-
tām sēklas labību. Lai kulša-
na veiktos sekmīgi, nepiecie-
šams katrā kolchozā izdalīt
kulšanas brigādi 15—20 cilvē-
ku sastāvā un stingri kontro-
lēt šīs brigades darbu. Pēc
sēklas labības nokulšanas ne-
kavējoties jāorganizē sēklas
tīrīšana, žāvēšana, un tās pa-
raugi jānosūta kvalitātes pār-
baudei. Izkultā sēkla jānovie-
to iztīrītās, dezinficētās telpās
un jānodod ar aktu noliktavu
pārziņim atbildīgā glabāšanā,
pie kam aktā noteikti jāuzrā-
da sēklas šķirne, daudzums
un kvalitāte. Katra sēklas par-
tija jāapzīmē ar etiķeti. Ie-
priekšējā gadā daudzos kol-
chozos tas netika darīts un
rezultātā pavasarī izsēja pat
nekondicionētu sēklu (kolcho-
zā „Kopdarbība”). Nekādā ga-
dījumā nedrīkst graudaugu un
kartupeļu sēklu izmantot ci-
tām vajadzībām. Lai sekmīgāk
ritētu kulšanas darbi, nepie-
ciešams traktoriem pievienot
papildus apgaismošanu, jo tad
kulšanu varēs izdarīt vakaros
vēlu un rītos agri. Labības
kulšanas un sēklas atbēršanas
gaita diendienā jākontrolē MTS
direktoriem, specialistiem un
ciemu padomju izpildu komi-
tejam kopā ar ciemu padom-
ju pastāvīgām lauksaimniecī-
bas — lopkopības komisijām.
Darbs jāorganizē tā, lai izpil-
dītu rajona izpildu komitejas
25. septembra lēmumu par
sēklas labības un ilggadīgo
zālāju nokulšanu līdz 1. no-
vembrim, bet sēklas atbērša-
nu līdz 15. novembrim. Kartu-
peļu sēklas atbēršanu, kā
arī apmaiņu pret šķirnes
sēklu, jāveic ne vēlāk kā līdz
šā gada 5. oktobrim.

F. Jaunbelzējs,
rajona izpildu komitejas sekretārs

Ja ūdens virsma varētu se-
vī uzkrāt debess zilgmi, kas
tāpat atspoguļojas, vienīgi tad —
un droši vien, arī tad tikai
pēc daudziem gadsimtiem —
varētu rasties tāda brīnišķi
tumšzila krāsa, kādu mēs ie-
raudzījām un kas apbūra mūs
ar savu dziļumu un dzidru-
mu.

„Cinchai” ķīniešu valodā
nozīmē „Zilā jūra”; „Kuku-
nor” — mongoļu valodā „Zi-
lais ezers”. Un kādu gan ci-
tu vārdu varēja dot cilvēks
šiem četriem tūkstošiem kvad-
ratkilometru zilgmojošā ūdens
plašumam!

Vietējie nomadi ezeru uz-
skata par svētu ne tikai tā-
dēļ, ka tas tik skaists un mil-
zīgi liels. Daudzu paaudžu
pārbaudītā tautas pieredze
diecina, ka tā ūdenim ir dzied-
nieciskas īpašības. Katru ru-
deni lopkopji atdzen šeit sa-
vus ganāmpulkus. Dažas die-
nas dzērūšas ezera iesāļo
ūdeni, aitas labāk pārziemo
un mazāk slimo. Visapkārt
ezeram plešas bagātas gani-
bas. Zilā jūra ir plašu lopko-
pības rajonu dabiskais centrs.
Un nav nejaušība, ka vesela
provinca, kas atrodas Ķīnas

rietumos starp Sipečjanu un
Tibetu, ir nosaukta šā ezera
vārdā. Cinchajas provinces
lielāko daļu apdzīvo klejotāji
lopkopji.

Ar Cinchajas provinces
Tautas komitejas priekšsēdē-
tāju biedru Čžasi Vansju —
kalsnēju pusmūža tibetieti —
es iepazīnos Pekinā Ķīnas
Komunistiskās partijas VIII
kongresā. Starpbrīdī pēc vi-
ņa runas par nacionālo jau-
tājumu mēs sarunājamies par
socialistiskiem pārveidojumiem
lopkopju dzīvē.

Pēc dažiem mēnešiem mēs
satikāties atkal — šoreiz tā-
lās rietumu provinces galve-
najā pilsētā Sipiņā. Turpinot
mūsu sarunu, biedrs Čžasi
Vansju pastāstīja, ka lopkopi-
bas rajonos Komunistiskā par-
tija lieto īpašas metodes so-
cialistisko pārveidojumu rea-
lizēšanā. Praksē ir pierādī-
jies, ka rajonos, kur dzīvo
mazākumtautības, ļoti svarīgi
ir vispirms nodibināt draudzī-
gas attiecības un izveidot vie-

notu fronti ar visiem patrio-
tiski noskaņotajiem cilšu va-
dņiem, dzimtu vecākajiem
un ievērojamākiem lāmām.

Otrajā dienā mēs izbrau-
cām no Sipiņas un devāmies
uz rietumiem — uz Cinchajas
ezeru, lai apskatītu kādu no
provinces 35 lopkopības ko-
operatīviem.

23 mongoļu jurtu iedzīvo-
tāji, kas sastāda Čjuņko kara
draudzi, pirmo gadu dzīvoja
vienotā saimē. Pagājušajā pa-
vasarī šeit nodibinājās apri-
ķī pirmais lopkopības koope-
ratīvs.

Klejotājiem par kooperati-
vu pirmais pastāstīja jaunais
arats Gabuluns, kas bija mā-
cījies mazākumtautību institu-
tā Lačžovā.

Kolektīvā darba priekšro-
cības neviens neapstrīdēja.
Taču lopkopju apmetņu dzī-
vē bija daudz tāda, ko grūti
nācās saskaņot ar kolektīvās
saimniecības prasībām. Jau

pats disciplīnas jēdziens in-
stinkti vārdā bija lopkopjus. Un
kā būs ar jājamajiem zir-
giem? Vai tiešām arī tos va-
jadzēs nodot kooperatīvā un
pēc tam katreiz izlūgties?

Bet arats bez zirga taču ir kā
lapsa lomatās! Sievietes sa-
vukārt uztrauca jautājums par
piena lopiem.

Par visu to bija jāpadomā
kooperatīva dibināšanas dar-
ba grupas locekļiem. Viņi
paskaidroja aratiem, ka tiem
nav ko uztraukties. Zirgi pa-
liks personiskā lietošanā. Ja
tie būs vajadzīgi pārvadāša-
nai, kooperatīvs maksās zir-
ga īpašniekam zināmu atli-
dzību. Runas par „kopīgo kat-
lu” ir izdomājums. Katra ģi-
mene var paturēt savā saim-
niecībā vajadzīgo daudzumu
govju un aitū piena un gaļas
iegūšanai.

Krietni bija jāpalauza gal-
va, nosakot darba organiza-
ciju un ienākumu sadales

principus. Izstrādes dienas
kooperatīvā aprēķina sezonas
beigās, ievērojot to, kā sa-
glabāti un kādā miesas stā-
voklī ir lopi, cik jaunoļu ie-
gūts un cik vilnas nocirpts.
Tamlīdzīga sistēma gan dar-
ba novērtēšanā pastāvēja jau
sen.

Kopš kooperatīva dibināša-
nas svinīgās sapulces pagājis
jau vairāk nekā gads, un
jaunais kolektīvs šīn laikā ir
nostiprinājies un pierādījis sa-
vu dzīvotspēju. Cilvēkiem ir
radušās kopīgas intereses. Kur
palikusi agrākā lopkopju
tieksme uz savrup dzīvi? It
kā kāds neredzams spēks tu-
vina lopkopjus. Bet, ja klejo-
tājs nav vairs vienpatnis, ja
viņš kļuvis par kolektīva lo-
cekli, tad tas nozīmē, ka sa-
brukusi siena, kas kavēja vi-
ņa apziņas mošanos, kultūras
un politiskā līmeņa celšanos.

Atgriežoties no Cinchajas
ezera, mēs domājam par to,
cik daudz takta, elastības pie-
ejas, nosvērtības un tālredzī-
bas vajaga Ķīnas komunisti-
tiem, lai palīdzētu mazākum-
tautībām soli pa solim iziet
uz socialistiska gaišā ceļa.

V. Ovčinnikovs

KUKUNORA EZERA KRASTOS

TAUTAS DEMOKRATIJAS VALSTĪS

Rūpniecības uzņēmumu būve Polijā

Daudz. Tautas Polijas rajonos izvērsās rūpniecības uzņēmumu būve.

Vislielākā būvvieta Polijā ir V. I. Ļeņina vārdā nosauktais metalurģiskais kombināts Nova Hutā. Kombināts jau dod tautas saimniecībai tēraudu, ķešu un velmējumus. Pašlaik te strādā, būvējot spēcīgu velmējamo stāvu metāla aukstai apstrādāšanai, trešo domnu, septīto un astoto mar-

tena krānsi, jaunu koksēšanas bāteriju.

Galvaspilsētas nomalēsceļi vienu no lielākajiem rūpnieciskajiem objektiem Polijā — kvalitātes tērauda rūpniecību „Varšava”.

Ļubļinas automobiļu rūpniecības konveijers jau dod smagās automašīnas. Turpinās citu rūpniecības ražošanas ceļu būvi. Šī autorrūpniecība būs pati lielākā Polijā.

Čehoslovākijas teatru devums Lielā Oktobra 40. gadadienai

Čehoslovākijas teatra mākslas darbinieki gatavo plašas programmas Lielā Oktobra 40. gadadienai. Pragas un citu republikas pilsētu teātri sniegs kopā apmēram 50 pirmizrādes, tai skaitā daudzus padomju autoru lugu inscenējumus.

Bez tam vairāki teātri atjauno tādus Čehoslovākijā plaši pazis-

tamus padomju lugu inscenējumus kā A. Korneičuka „Eskadras bojā eja” un „Platons Krečets”, K. Treņeva „Lubova Jarovaja”, Viņņevska „Optimistiskā trāģedija” un Lavrenčeva „Lūzums”.

Pragas nacionālais teātris uzvedīs A. Čačaturjana baletu „Spartaks” un Ostrovas teātris — J. Šaporina operu „Dekabristi”.

SPORTS

«Vulkans» — Rēzekne 0:0

Rēzeknē notika meistarības spēle starp Rēzeknes pilsētas komandu un „Vulkana” futbolistiem. Spēle notika sliktos apstākļos, jo laukums bija slidens un ļoti dubļains, sevišķi vārtu tuvumā, kādēļ ļoti uzmanīgi vajadzēja spēlēt abu komandu aizsardzībai. Pie mazākās neuzmanības bumba varēja apstāties ūdens pelkēs vai mainīt virzienu dubļainajā laukumā, to tīšām arī izmantoja abu komandu uzbrucēji, bieži raidot bumbu dubļainākajā un slapjākajā vietā, tā apgrūtinot aizsargu darbību. Tomēr jāsaprata, ka kuldīdznieku aizsardzība spēlēja droši un laikā likvidēja visus pretinieku uzbrukumus.

Pirmajā puslaikā spēle ritēja ar mainīgām sekmēm, labas izdevības vārtu gūšanai neizmantoja abas komandas,

tādēļ otrajā puslaikā iedegās daudz saistošāka cīņa dēļ uzvaru nesošiem vārtiem. Otrā puslaika sākumā rēzeknieši cenšas uzspiest savu spēles veidu: ātrām, tālām piespēlēm radīt bīstamus momentus pie mūsu vārtiem, tomēr rezultātu tas nedod. Pamazām spēle izlīdzinājas un pārsvarā nonāk „Vulkana” spēlētāji.

Daudz sītienu iet cieši garām vārtiem, kad līdz spēles beigām atlikušas 4 minutes Kautcāns spēcīgi sit — liekas, ka bumba lido rēzekniešu vārtos, tomēr pēdējā mirklī vārtu sargs kritienā paspēj to uzvert. Līdz spēles beigām ne vienai, ne otrai komandai neizdodas gūt uzvaru nesošos vārtus.

Iepriekšējā spēlē „Vulkans” uzvarēja Valmieru ar 1:0.

H. Freimanis,
komandas treneris

„MIJUKI-MARU”

slēpi pēdas

B. DROZDOVS

(7. turpinājums)

— Kādēļ, piebraucot ostai, neizsviedāt trokšņa slāpētāju jūrā, — negaidot viņš griezās pie Jamadzaki.

Tas galīgi apjukā.

— Vai tad drikst, kungs. Tā ir ļoti dārga manta. Vai tad es, nabaga cilvēks, driksu to izsviest jūrā?

— Vai lieki priekšmeti, manta ir uz šonera?

— Nē nekā nav. Mēs zvejnieki. Viss pie mums klāt. Tālākā apskatē tomēr mašīnu nodalā atrada 15 tūkstoš jenu un amerikāņu cigaretes.

— Kam pieder atrastās mantas?

— Man nekā nav zināms.

Un atkal viņš nokrita ceļos pie kapteiņa Soboneva kājām...

— Atļaid mani uz Chokkaido. Esmu nabaga zvejnieks, es neko nezinu.

Kapteinis Sobonevs nobeidza apskati. Vajadzēja izdarīt pirmos slēdzienu.

Zvejnieki nekad neņem sev līdzi jūrā naudu. Un no kurienes gan lai katram no tiem varētu būt tāda nauda? — viņš domāja. Bet, ja jau tā ir, tad nauda droši vien būtu atstāta pie radniekiem. Un tad cigaretes. Taču visa komanda smēķē japāņu — Chikari. No kurienes tad šonēri dārgās

amerikāņu cigaretes. Kādēļ pauda un cigaretes slēpti? Tātad kāds no komandas locekļiem vai arī visa komanda kaut ko slēpj.

Pienāca leitnants Belovs.

— Atļausi ziņot, biedri kapteini. Izkratīt komandas locekļus, nekā aizdoms nav atrasts. Pasažieris, kas sevi nosauca par Takasimu, nodeva man, lūk, šo — un Belovs pasniedza Sobonevam paciņu no blīva papīra, uz kura bija uzrakstīts: „Padomju varas organu pārstāvim”.

— Bez tam, — turpināja ziņot Belovs, — Takasima mēģēja kabatā atrasta, lūk, šī atslēga.

Sobonevs kļuva uzmanīgs. Viņa priekšā atradās iekšējā komplēta amerikāņu konstrukcijas atslēga. Kapteinis labi zināja Japānas parašas un tikumus. Viņš zināja, ka atslēgas ir tikai bagātu japāņu namos, bet vairāku namu nekad un ne ar ko netiek atslēgtas.

— Kam tad pieder atslēga un kā tā nokļuva pie noslēpumainā pasažiera, — jautāja sev pēdējo reizi tani dienā Sobonevs.

Pa zvēru taku

Noskrējis krasta bangu joslu, Aikava iešmauca piekrastes krūmos. Atdabūjis elpu, paskatījās

Technikas jaunumi

Ceļotājiem pa ūdeni

Interesantu un vērtīgu dāvanu sportistiem snieguši Kijevas rūpniecības „Krasnij rezinščik” darbinieki. Viņi sākuši izgatavot gaisu pildāmas teltis un pārnēsamas laivas. Laivas ir ērti sēdekļi diviem cilvēkiem. To garums 2,7 metri.

Telts korpusu sastāda no caurulēm un gumijas loksnēm, kuras piepūš ar gaisu. Telts stabila, iztur stipru vēju un netaisā cauri mitrumu. Katra telts apgādāta ar gaisu pildāmu materiālu un spilveniem. Telti piepūš ar parasto autokameru sūkni. Cits telts tips izgatavots no gumijota batista. Alumīnija pulveris, ar kuru klāta telts, labi atstaro saules starus.

Jauns Baltkrievijas motocikls

Minskas moto-velo rūpniecības eksperimentālajā cehā parādījusies jaunu mašīnu izmēģinājuma partija. Plānlinija, stūre iemontētie projektori, līdznie konturi piešķir motociklim gltu izskatu.

„M-101” — tā saucas jaunā modeļa motocikls, ko konstruējis uzņēmuma kolektīvs par godu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienai.

Motocikli „M-101” piekaltami tām mašīnām, kuru cilindru darba apjomi ir līdz 250 kubikcentimetriem. Divcilindru dzinējs attīsta 16 zirgu spēku lielu jaudu un patērē tikai 3,3 litru degvielas uz stūrs kilometriem ceļā. Tā svars ir minimāls savai klasei — 130 kilogramu.

Motocikla uzbūvē pielietoti vairāki konstruktīvi jaunumi. Sevišķi interesanti ir tā saucamais lodis iestēgums pārnēsama kārba. Tā būtība ir tāda, ka visi zobrati ir pastveidīgi sazoboti, bet tas vai cits pāris ieslēdzas, pateicoties specialai lodītei — lelikotnim. Tas atļaus šoferam vadītājam pārslēgt ātrumu, vienlaicīgi nospiežot podziņu uz stūres. Elektroiekārtas sistēma pielietota mainstrāva, kas dod papildus ērtības ekspluatācijā.

Vajadzības gadījumā mašīnu var izmantot līdz ar blakusvāģi.

uz kompasu un devās rietumu virzienā — uz Dienvidsachalinsku.

Iet bija grūti — stāvi kalnu slīpumi, nogāzes, vētras lauži koki. Sevišķi īgnu viņu darija krūmāji. Tos apiet nebija iespējams. Aikava meklēja zveru takas un, notupies cetrāpus, laizdamas darbā lielu mednieka nazi, kā apsēsts virzījās uz priekšu. Pēc pāris stundām viņš galīgi nomocījās. Izpaužās nogurdinošais brauciens pa vētrāno jūru, nervu sapīlējums pie izcelšanās. Viņš nosvieda mugursomu un, nekurinot uguni, ierīkojās uz naktsguļi tieši uz zemes.

Viņu atmodināja vārnu ķerkšana. Ar pirmajiem saules stariem tās uzsāka trokšņainu kauktīgu milzīgas dīzeļes galotnē. Aikava devās tālāk. Šķērsojot lielu meža klajumu, aizbaidīja lapsu, kas bija izgājuši medībās. Tai pakal raidīja visurpāko lamu vārdu japāņu valodā:

—Baka! Muļķe!

Pēc japāņu ticējumiem, satikšanās ar lapsu vēstīja nelaimei.

Tagad, dienā, Aikava gāja ļoti uzmanīgi. Laiku pa laikam uzrūpās augstāk kalnos un novēroja apvidu — vai nedraud briesmas, vai pa viņa pēdām neiet robežsargi? Bet viss bija mierīgi. Tiesa, no rīta uzsuga pirmais oktobra slapjais sniegs. Vieglais apgrēbs kļuva mitrs, zābaki izmirka. Aukstums pārgāja līdz kauliem.

Pievakarē uzdūrās pamestai mednieku mājīgai. Mocidamies no sala, pavadīja vēl vienu nakti. Kratīja drudzis. Un, kad die-

Kuldīgas rajona Kara komisara PAVEĻE № 100

1. Pamatojoties uz Likumu par vispārējo karaklausību, tiek paziņots iesaukums aktīvā kara dienestā.

Iesauc:

a) pilsoņus, kas dzimuši 1938. gadā;

b) pilsoņus iesaukuma vecumā, kuriem izbeidzies iesaukuma atlikšanas termiņš un kuru gada gājumi atrodas aktīvā karadienestā.

2. Iesaukšanas punktā ierasties pēc šādas adreses: Kuldīgā, Ļeņina ielā № 26.

personālā pavēstē norādītā dienā un stundā.

Personām, kas kaut kādu iemesla dēļ nav saņēmušas pavēstes, jāierodas 1957. gada 21. oktobrī rajona kara komisariatā.

3. Ierodoties iesaukšanas punktā, iesaukamiem jāņem līdzi:

a) pierakstīšanās apliecību;

b) pasi vai ciema Padomes izziņu ar priekšsēdētāja un sekretara parakstiem un ciema Padomes gerboņa zīmogu;

izziņā jāuzrāda iesaucamā uzvārds, vārds, tēva vārds, dzimšanas gads un nodarbošanās veids;

c) dokumentus par izglītību: vidusskolas beigušajiem — gatavības apliecību, tehnikumu beigušajiem — diplomu, arodskolu vai FRA skolu beigušajiem — atestātu par skolas beigšanu;

d) izziņu par ģimenes sastāvu, uzrādot katra ģimenes locekļa uzvārdu, vārdu, tēva vārdu, dzimšanas gadu un mēnesi un katra ģimenes locekļa radniecības pakāpi, par ģimenes locekļiem — invalīdiem bez tam vēl invaliditātes dokumentus;

e) izziņu no darba vietas vai mācību iestādes, uzrādot ienemamo amatu, kategoriju un saņemamās darba algas lielumu, bet tiem, kas mācās — kādā klasē vai kādā kursā viņi mācās. Izziņas paraksta uzņēmumu un mācību iestāžu direktori un apstiprina ar gerboņa zīmogu.

Kuldīgas rajona kara komisars
kapteinis V. Borisovs

Aizrādījums

Talsu stērķeles un sirupa rūpnīca veic kartupeļu sagādi Kuldīgas rajonā, pie kam rūpnīcas apgādes zona šīnī gadā ir ievērojami palielināta un tātad, saskaņā ar Kuldīgas rajona izpildu komitejas lēmumu, ietilpst 20 kolchozi un 10 ciemi.

Rūpnīca pieņem no kolchoziem kartupeļus obligātā valsts nodevā, MTS naturmaksā un valsts iepirkumā, maksājot noteiktās valsts cenas. Kolchoziem par kartupeļu piegādi ar savu transportu tiek samaksāts ar 25 proc. paaugstinājumu.

Tāpat rūpnīca pieņem savos punktos kartupeļus obligātā valsts nodevā un valsts iepirkumā no kolchozniekiem un citām personām. Valsts iepirkumā nododamo kartupeļu daudzums netiek ierobežots. Ciemos kartupeļus var nodot lauku veikalos, kur tos pieņem uz rūpnīcas kvītēm.

Kartupeļu pieņemšanai rūpnīca ir atvērusi Kuldīgas rajonā trīs

punktus, kuri darbojas arī svētdienās:

Kuldīgā, Nākotnes ielas galā, aliz Tūku fabrikas.

Alsungā dzelzceļa stacijā, un Kabilēs ciemā „Baču” mājās.

Rendas ciemā esošie kolchozi, kā arī kolchozi „Brīvība” kartupeļus var nodot arī Talsu stērķeles — sirupa rūpnīcai Talsos.

Talsu stērķeles — sirupa rūpnīca uzaicina zonas kolchozus nekavējoties ar kartupeļu nodošanu minētajos punktos, jo gadījumā, ja kolchozi līdz š. g. 25. oktobrim būs izpildījuši pilnos apmēros savas obligātās valsts nodevas un MTS naturmaksu, tai skaitā ne mazāk kā 45 proc. minēto piegādes veidu nodevis līdz 1. oktobrim, tad valsts izmaksā piemaksu Rbl. 30 par katru šīnī gadījumā nodoto tonnu kartupeļu.

Jāatzīmē, ka kartupeļus var nodot nešķirotus.

J. Ilonāns,

Talsu stērķeles — sirupa rūpnīcas pārstāvis

ja. No ēdiena un siltuma viņš sagura. Pārvarējis sevi, piecēlās, pateicās saimniecībai. Kādu laiku gāja pa taciņu, kuru viņa parādīja. Bet bailes, ka saimnieks atgriezies var doties viņam „pakaļ”, spieda viņu atkal iedzīfināties meža biežoknī.

Charitonovs atgriezās mājās vakarā. Ātri satumsa. Agraferna Petrova viņu gaidīja uz sliekšņa. Doms, ka viņa varbūt veltīgi atlaida japāni, bet necentās to aizturēt līdz vīra pārnākšanai, nedeva mieru.

—Nogaidījos tevi. Un kur gan pazudi. Japānis te pie manis bija.

—Kāds japānis?

—Zināms kāds, visi viņi no sejas vienādi. Vētrā cietis. Uz pilsētu iet, pie priekšniecības, lai sūta atpakaļ. Pats man visu izstāstīja, it kā nemelo, tāds nožēlojams. Es viņu ar kartupeļiem pabaroju. Aizgāja, lūk, turp, uz „Izvestkovu”.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Bīlms

Skaidrite Anša m. Jurdēs, dzīv. Kandavas rajonā, Sablīša Valdemāra ielā № 3, ierosinājusi laulības šķiršanu pret savu vīru Antonu Izidora d. Jurdzā, dzīv. Kuldīgas raj. padomju saimniecībā „Vārme”.

Lietu ieskatīs Kuldīgas rajona tautas tiesa.